

кнез Петар Тујкович, кнез Иван Бојкович, кнез Вукала Бошанович, купно со свјем сабором гербљанским. И приказасмо писма јего царскога величества и они се велим обрадоваше и царском писму поклонише и приватише нас посланике лијепо. И о тајнам царским сказасмо им и они се добровољно царском величеству преклонише и на службу поћи јего царскога величества и показаше нам писма и превелеђије первијех царабусроманские и принципа млетачкога. И ми видјесмо и проучисмо како им пише у превелеђиам и у дукалима, како су били помиловани и даровани с платами на 60 и 5 човека и нађосмо да су заповједници били вазда од свјех племенах Гербљани 4 кнеза и пето губернатор. И они међу собом да имају чинити суд и да иду на службу царском величеству и да не имају никаквога данка давати ни арача, ни на трговини, ни на баштине. И давамо истиема да буду слободни с овим нашим писанијем од сваког давања, и да суд и збор имаду постављати међу собом, како им је потврђено и од первијех краљевах и власти и да имаду вазда имати помоћ од царскога величества. И да има имати сваки јунак на мјесец по цекин, а губернатор 4, а свакоме кнезу по цекина 3, будући на конфину Латина и да им вазда одит, или је рат или је мир, како им је ишло и од принципа. А они да су вазда добровољни послужити јего царском величеству у свакому часу и времену, как би била потреба и рат.

Мур Јоан Јоанович
секретар

Мур Слуга его царскога
величества велики полковник,
ја Михаил Милорадович“.

Од рождества же 5 1711

Г. С.

ДВА ПОДАТКА О ГОДИНИ ЊЕГОШЕВОГ РОЂЕЊА

У допуни чланка о години Његошева рођења (Историски записи, књ. VII, јули-септембар 1951, стр. 380) овдје доносимо још два податка, који по данас нијесу употребљавани при прављању овога питања.

1) У Гласу Црногорца, број 46, од 13 новембра 1888 год. (у рубрици „Домаће вијести“) налази се следећа биљешка:

„Цетиње, 12 новембра (1888). Његову Височанству стигао је синоћ из Котора брзојав, да је тамо преминуо Госп. Вуко С. Петровић, првобрагучед и врсник Владике Рада, у својој 78-ој години. С Вуком је изумрла мушка лоза Савова, брата Св. Петра...“

У вези са овом биљешком потребно је напоменути да и данас на Цетињу има живих људи који се живо сјећају ријечи кћере Вука Савова Петровића о томе како је Вуко (њен отац) казивао да су он и владика Раде рођени у два дана, управо он (Вуко) два дана раније.

Овај је податак, последице Његошева писма Книћанину од 18 августа 1850, један од најважнијих за ово питање.

2) Прошле године др. Љубомир Дурковић приложио је Његошевом музеју на Цетињу једну Његошеву слику, рађену још за његова живота, испод које стоји овај натпис:

„Петар Петровић, православниј Митрополит и Архиепископ Црногорскиј; посвјашчен за Епископа у Санктпетербургу у Цркви Преображенија Господња 6 августа 1833г.; рођен 1811.“

Слика, о којој је ријеч преликана је са Његошевог портрета који је радио руски сликар Моргунов у Петрограду 1833 год., приликом Његошевог завладичења, те слика као таква не претставља неки значај, али је значајан натпис на њој због године Његошева рођења која је тамо назначена.

Б. Ђ. М.

ПОБЈЕДА КУЧА НАД СУЛЕЈМАН ПАШОМ СКАДАРСКИМ 1688 ГОДИНЕ ПРЕМА АКТИМА КОТОРСКОГ АРХИВА

Година 1688 је за црногорска и брђанска племена једна од многих других тешких и крвавих година у дугом периоду Морејског рата (1684-1699).

Од самог почетка Морејског рата црногорска и брђанска племена поштрила су своју борбену дјелатност у односу према Турцима, што ће довести до осамостаљења и оних племена која су се дотле налазила под Турцима.

Ову борбу црногорских и брђанских племена помагала је Венеција у оружју, храни и новцу, али не издашно. Та помоћ, иако скромна, била је довољна, пошто је морална основа црногорске борбе била веома јака, те је она кроз вјекове обезбјеђивала побједу слабо наоружаним и у много-чему оскудним Црногорцима.

Турци су били свјесни да им Црногорци и Брђани као савезници Млечана претстављају озбиљну сметњу у вођењу рата, па су се одлучили да их покоре и одвоје од Млечана. У ту сврху је скадарски паша Сулејман Бушатлија дошао с јаком војском у Подгорицу и — како стоји у извјештају капетана Марка Бошковића, политичког намјесника которског ванредног провидура у Будви, датираном 14 марта 1688 године, а упућеном